

Ceturtdiena, 2014. gada 17. jūlija

P8_TA(2014)0010

Jauniešu nodarbinātība**Eiropas Parlamenta 2014. gada 17. jūlija rezolūcija par jauniešu nodarbinātību (2014/2713(RSP))**

(2016/C 224/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 8. septembra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm stratēģijas “Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE)) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. decembra paziņojumu “Jaunatnes iespēju iniciatīva” (COM(2011)0933),
 - ņemot vērā 2011. gada 17. jūnijā Luksemburgā pieņemtos Padomes secinājumus par jauniešu nodarbinātības veicināšanu nolūkā sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Jaunatnes iespēju iniciatīvas īstenošanu (COM(2012)0727),
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 5. decembra priekšlikumu Padomes ieteikumam par Jaunatnes garantijas izveidošanu (COM(2012)0729),
 - ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 7. februāra secinājumus par Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. aprīļa ieteikumu par Jaunatnes garantijas izveidošanu,
 - ņemot vērā 2013. gada 11. septembra rezolūciju par jauniešu bezdarba novēršanu – iespējamie risinājumi ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 16. janvāra rezolūciju par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ciešāku sadarbību starp valstu nodarbinātības dienestiem (VND) (COM(2013)0430 – C7-0177/2013 – 2013/0202 (COD)) ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Jaunatnes iespēju iniciatīvas īstenošanu (COM(2012)0727),
 - ņemot vērā 2013. gada 16. janvāra rezolūciju par Jaunatnes garantiju ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā bezdarbs ir galvenais nevienlīdzības cēlonis, tā kā jauniešu bezdarbs ir sasniedzis nepieredzēti augstu līmeni (vidējais ES rādītājs ir 23 %) un tā kā jauniešu bezdarba izplatība ES ir nevienmērīga, jo dažās valstīs bezdarba līmenis vecuma grupā no 16 līdz 25 gadiem pārsniedz 50 %;

⁽¹⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 116. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0365.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0037.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0435.⁽⁵⁾ OV C 351 E, 2.12.2011., 29. lpp.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0016.

Ceturtdiena, 2014. gada 17. jūlija

- B. tā kā 2014. gada martā 28 ES dalībvalstīs bez darba bija 5,340 miljoni jauniešu vecumā līdz 25 gadiem (3,426 miljoni no tiem – eurozonā);
- C. tā kā jauniešu bezdarba iemesli ES ir dažādi un starp tiem var būt pamatā esošas strukturālas ekonomiskas problēmas, kas ietekmē darba tirgus; tā kā situācija un problēmas, ar kādām jaunieši saskaras, ir dažādas un tā kā atsevišķas grupas tas skar daudz vairāk un ir vajadzīgi īpaši pielāgoti risinājumi;
- D. tā kā īpaši kritiskā situācijā darba tirgū ir jaunieši neatkarīgi no izglītības līmeņa, jo viņiem bieži neizdodas atrast darbu vispār vai nākas samierināties ar ierobežotiem darba līgumiem, zemāku atalgojumu, zemāka līmeņa sociālo aizsardzību, nestabiliem nodarbinātības nosacījumiem vai neatalgotu praksi;
- E. tā kā Garantija jauniešiem sekmētu stratēģijas “Eiropa 2020” trīs mērķu sasniegšanu, proti, panākt, ka 75 % iedzīvotāju vecumā no 20 līdz 64 gadiem strādā, ka mācības priekšlaicīgi pametušo skaits ir mazāks par 10 % un ka vismaz 20 miljoni cilvēku izkļūst no nabadzības un sociālās atstumtības;
- F. tā kā 7,5 miljoni eiropiešiem vecumā no 15 līdz 24 gadiem nav darba un viņi nav iesaistīti neizglītībā, nedz apmācībā (NEET) un tā kā 2012. gadā 28 ES dalībvalstīs 29,7 % jauniešu vecumā no 15 līdz 29 gadiem atradās uz nabadzības vai sociālās atstumtības sliekšņa ⁽¹⁾;
- G. tā kā, pateicoties tam, ka galvenā uzmanība ir pievērsta praktisku iemaņu veidošanai, profesionālās apmācības un apvienotās akadēmiskās un profesionālās izglītības mācību kursu duālā sistēma, kuru izmanto dažās dalībvalstīs, ir attaisnojusies, jo īpaši krīzes apstākļos, jo ar to izdevies saglabāt zemāku jaunatnes bezdarba līmeni un palielināt jauniešu nodarbinātības izredzes;
- H. tā kā pašreiz spēkā esošais 25 gadu vecuma ierobežojums Jaunatnes garantijas izmantošanai nav pareizs, jo nav ņemts vērā, ka 6,8 miljoni NEET ir vecumā no 25 līdz 30 gadiem;
- I. tā kā MVU ir svarīgs darbvietu radīšanas potenciāls, un tiem ir izšķiroša nozīme pārejā uz jaunu, ilgtspējīgu ekonomiku;
- J. tā kā, neraugoties uz to, ka tādu strādājošo skaits, kuri pārcēlušies uz citu dalībvalsti, ir pieaudzis no 4,7 miljoniem 2005. gadā līdz 8 miljoniem 2008. gadā, procentuālā izteiksmē tas ir pieaugums no 2,1 % uz 3,3 % no kopējā darba spēka;
- K. tā kā dalībvalstīm ir būtiski svarīga loma cīņā pret jauniešu bezdarbu un plānošanas periodā no 2014. līdz 2020. gadam šīm mērķim tās var izmantot arī finansiālu atbalstu no ES finansētiem instrumentiem, piemēram, Eiropas Sociālā fonda, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda, Eiropas Savienības Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programma (EaSI) un Garantijas jauniešiem shēmas;
- L. tā kā Eiropas Savienība ir atvēlējusi EUR 6 miljardus jauniešu vecumā līdz 25 gadiem nodarbinātības atbalstam;
- M. tā kā nevar apgalvot, ka vienīgais jauniešu bezdarba iemesls ir viņu kvalifikācijas neatbilstība darba tirgus vajadzībām, šī problēma ir saistīta arī ar tādām parādībām kā jaunu darbvietu trūkumus, ko izraisījusi Eiropas deindustrializācija, ārpalpojumu sniedzēju piesaistīšana un spekulācijas, turklāt situāciju vēl vairāk pasliktinājusi krīze un valstu piekoptā taupības politika; tā kā ar izglītošanu un apmācību vien būs par maz, lai atrisinātu jauniešu bezdarba problēmu;
- N. tā kā, veidojot jebkādas pasākumus vai programmas jauniešu nodarbinātības palielināšanai, ir attiecīgajos līmeņos jāapspriežas un/vai jāsadarbojas ar visām ieinteresētajām pusēm, sevišķi ar sociālajiem partneriem un jauniešu organizācijām;
- O. tā kā 20,7 miljoni MVU nodrošina vairāk nekā 67 % no visām privātā sektora darbvietām ES, no kurām 30 % nodrošina mikrouzņēmumi;
- P. tā kā MVU un mikrouzņēmumiem ir milzīgs potenciāls radīt darbvietas, jo tajos tiek radīti 85 % no visām jaunajām darbvietām,

⁽¹⁾ Eurostat: http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=yth_incl_010&lang=en

Ceturtdiena, 2014. gada 17. jūlija

Garantija jauniešiem – jauniešu nodarbinātība

1. brīdina, ka vērā ņemama un stabila ekonomiskā izaugsme ES nebūs iespējama, ja netiks samazināta nevienlīdzība, un atgādina, ka pirmais solis ceļā uz nevienlīdzības novēršanu ir bezdarba, īpaši jauniešu bezdarba, un nabadzības samazināšana;
2. aicina efektīvi uzraudzīt, kā tiek īstenota Garantija jauniešiem; aicina Komisiju cieši sekot līdzi uzdevumiem, kas apzināti 2014. gadā dalībvalstīm sniegtajos ieteikumos (CSR) attiecībā uz piedāvājumu kvalitāti un nepietiekamu darbā, izglītībā un apmācībā neiesaistītu jauniešu (NEET) iekļaušanu, valsts nodarbinātības dienestu administratīvo spēju un visu ieinteresēto personu nepietiekami efektīvo iesaistīšanu, vienlaikus apzinot labas prakses piemērus, ko var izmantot par atskaites punktu programmu uzlabošanai; aicina nodrošināt lielāku īstenošanas pārredzamību un izvirzīt vērienīgākus mērķus attiecībā uz dalībvalstīm, kas šajā jomā neko nav panākušas;
3. aicina Komisiju ierosināt tādu Eiropas regulējumu, ar kuru tiktu noteikti minimālie standarti jauniešu garantijas programmu īstenošanai, tostarp attiecībā uz prakses vietu kvalitāti, pienācīgām algām jauniešiem un nodarbinātības pakalpojumu pieejamību, un paredzēt, ka šādas garantiju programmas attiecas arī uz jauniešiem vecuma grupā no 25 līdz 30 gadiem, ja dalībvalstis neievēros pašreizējos ieteikumus jauniešu garantiju programmu īstenošanai;
4. aicina izvirzīt jauniešu bezdarba samazināšanu par atsevišķu Eiropas pusgada mērķi; aicina arī iekļaut CSR un nacionālajās reformu programmās (NRP) pasākumus cīņai pret jauniešu bezdarbu; aicina Komisiju precīzi uzraudzīt un pārbaudīt šo pasākumu ieviešanu; aicina šajā procesā un saistībā ar Eiropas pusgadu pilnvērtīgi iesaistīt Parlamentu;
5. aicina Komisiju paātrināt Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas izveidi un līdz 2014. gada beigām publicēt paziņojumu par to, kā tā izveidota;
6. mudina dalībvalstis apsvērt iespēju paplašināt Garantiju jauniešiem, lai tā attiektos arī uz jauniešiem, kas nav sasnieguši 30 gadu vecumu;
7. uzsver, ka ir vajadzīga aktīva, visaptveroša un integrēta darba tirgus politika, kurā būtu paredzēti īpaši pasākumi jauniešiem;
8. mudina dalībvalstis veikt apņēmīgus pasākumus jauniešu bezdarba apkarošanai, jo īpaši, novēršot skolas un apmācību vai arodapmācību programmu priekšlaicīgu pamešanu (piemēram, ieviešot duālu izglītības sistēmu vai citas līdzvērtīgas sistēmas), un izstrādāt visaptverošas stratēģijas attiecībā uz jauniešiem, kuri nedz strādā, nedz iegūst izglītību, nedz piedalās apmācībā (NEET);
9. uzsver, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai nav jāattur dalībvalstis no Eiropas Sociālā fonda izmantošanas, lai finansētu plašākus jauniešiem paredzētus projektus, jo īpaši saistībā ar nabadzības novēršanu un sociālo integrāciju; aicina Komisiju uzraudzīt ESF izmantošanu projektiem, kas paredzēti jauniešiem;
10. pauž stingru pārliecību, ka ES finansējumu, īpaši Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai atvēlēto finansējumu, nevajadzētu izmantot, lai aizstātu dalībvalstu pasākumus, bet tas būtu jāizmanto, lai jauniešiem sniegtu papildu atbalstu tādā veidā, kas papildina un sekmē valstu programmas saskaņā ar dalībvalstu lēmumu;
11. uzskata, ka ES programmās jāpieļauj piemērota elastība, lai dalībvalstis varētu īstenot individualizēto atbalstu atbilstoši vietējām vajadzībām, lai nodrošinātu, ka finansējums tiek izlietots jomās, kur jauniešu bezdarbs ir vislielākais un finansējums ir visvairāk nepieciešams, nepieļaujot kompromisus revīzijas un kontroles ziņā;
12. uzsver, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai nav jāattur dalībvalstis no citu ES programmu izmantošanas, piemēram, no Eiropas Sociālā fonda vai ERASMUS+ izmantošanas, lai finansētu plašākus jauniešiem paredzētus projektus, jo īpaši saistībā ar jaunajiem uzņēmējiem, nabadzības novēršanu un sociālo integrāciju; uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis piešķirtu šim mērķim nepieciešamo līdzfinansējumu; aicina Komisiju uzraudzīt ESF izmantošanu projektiem, kas paredzēti jauniešiem;

Ceturtdiena, 2014. gada 17. jūlija

Profesionālā izglītība un arodmācība

13. atgādina, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai piešķirtie EUR 6 miljardi nav pietiekami daudz, lai ilgtspējīgi apkarotu jauniešu bezdarbu; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis Garantiju jauniešiem padarīt par prioritāti un palielināt tās budžetu visā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, lemjot par obligāto DFS 2014.–2020. gadam pēcvēlēšanu pārskatīšanu, kam jānotiek ne vēlāk kā 2016. gada beigās;

14. aicina dalībvalstis izveidot un uzlabot arodizglītības un profesionālās apmācības sistēmas; uzsver – lai uzlabotu pāreju no skolas uz nodarbinātību, ir jāizveido Eiropas duālās izglītības sistēma, balstoties uz Eiropas paraugpraksi šajā jomā; turklāt iesaka ES mērogā izmantot pirmās pieredzes shēmas, sniedzot praktisku darba pieredzi jauniem absolventiem un tiem, kas jau pabeiguši arodizglītību, šos jauniešus pieņemot darbā uzņēmumos uz 6–12 mēnešiem, lai atrisinātu konkrētu problēmu, kas orientēta uz inovāciju un izstrādi;

15. mudina dalībvalstis īstenot stingrus pasākumus jauniešu bezdarba apkarošanai un agrīnas atstumtības no darba tirgus novēršanai, jo īpaši veicot preventīvus pasākumus, ar kuriem novērst skolu vai apmācības un stažēšanās programmu priekšlaicīgu pamešanu (piemēram, ieviešot duālās izglītības sistēmu vai citas tikpat efektīvas shēmas);

16. aicina dalībvalstis jo īpaši reformēt jauniešu izglītības un apmācības standartus, lai būtiski uzlabotu jauniešu izredzes darbā un dzīvē;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt uzlabot kvalifikāciju pārredzamību un atzīšanu Savienībā, jo īpaši ar Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā, *Europass* un Eiropas kvalifikāciju sistēmu;

18. uzsver, cik svarīgi ir, ka jaunieši apgūst transversālas prasmes, piemēram, IKT prasmes, vadības prasmes, kritiskas domāšanas un valodu prasmes, arī studējot ārzemēs, lai uzlabotu viņu izredzes darba tirgū, pielāgošanās spēju darba tirgus turpmākai attīstībai un aktīvu iesaistīšanos sabiedrībā;

19. aicina dalībvalstis galveno uzmanību pievērst nozarēm ar augstu izaugsmes un darbvietu radīšanas potenciālu un īstenot pasākumus, lai savās izglītības programmās par prioritārām noteiktu tādas jomas kā zinātne, tehnoloģija, inženierija un matemātika ar mērķi panākt atbilstību nākotnes tendencēm darba tirgū saskaņā ar vajadzību pāriet uz resursu ziņā efektīvu ekonomiku;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt jaunos ekonomikas veidus, jo īpaši sociālo uzņēmējdarbību, darbvietas dalīšanu, kolektīvu finansēšanu un atbalsta pasākumu nodrošināšanu jauniešu kooperatīviem un jaundibinātiem sociālajiem uzņēmumiem;

21. aicina dalībvalstis attīstīt izaugsmi veicinošu politiku un prasa rīkoties ES līmenī attiecībā uz Eiropas izaugsmes stratēģiju, saskaņā ar kuru ieguldījumi svarīgākajās nozarēs – piemēram, digitālajā tirgū, telekomunikāciju tirgū un kopējā enerģētikas kopienā – un šo nozaru attīstība nodrošinās ilgtspējīgas darbvietas;

22. pauž nožēlu, ka Eiropadomes prioritātes, kas publicēta 2014. gada 27. jūnijā un kas paredzētas kā stratēģiska darba kārtība ES un jaunajai Komisijai, neietver mērķorientētus pasākumus un ieguldījumus, ar kuriem palīdzētu radīt kvalitatīvas darbvietas jauniešiem;

23. uzsver, ka Jauniešu garantijas mērķu sasniegšanai ir vajadzīgas stratēģiskas reformas, lai sekmīgāk veiktu pāreju no skolas uz darba tirgu;

24. mudina dalībvalstis attiecīgi veidot un reformēt savas darba tirgus aģentūras;

Ceturtdiena, 2014. gada 17. jūlija

25. uzsver, ka, ņemot vērā paredzamās straujās pārmaiņas darba tirgū, šodien vairāk nekā jebkad ir vajadzīgi spēcīgi ieguldījumi izglītībā un apmācībā; uzsver, ka prasmju politika nav jāuzskata tikai par līdzekli darba tirgus vajadzību apmierināšanai, ar to vajadzētu arī atzīt neformālā izglītībā iegūtās prasmes, atbalstīt mūžizglītības politikas īstenošanu un tai vajadzētu būt daļai no holistiskas pieejas izglītībai;
26. aicina Komisiju un tādas aģentūras kā *Eurofound* un *Cedefop* analizēt pašreizējās duālās arodizglītības sistēmas, lai sniegtu informāciju tām dalībvalstīm, kurās ir ieinteresētas piedalīties šajās sistēmās brīvprātīgā kārtā, nepazeminot spēkā esošos izglītības standartus;
27. atzīst, ka ģimenei ir efektīvas atbalsta shēmas nozīme jauniešiem, kuri saskaras ar bezdarbu, nabadzību un sociālo atstumtību;
28. mudina dalībvalstis novērst šķēršļus, kas mācekļiem, praktikantiem un stažieriem traucē īstenot pārrobežu praksi, un šādu praksi stiprināt, lai labāk līdzsvarotu jauniešiem paredzēto darba apmācību iespēju piedāvājumu un pieprasījumu, tādā veidā uzlabojot mobilitāti un nodarbinātības iespējas, jo īpaši pierobežas reģionos;
29. atzinīgi vērtē Padomes 2014. gada 10. martā pieņemto ieteikumu par stažēšanās kvalitātes sistēmu un aicina dalībvalstis to nekavējoties īstenot par labu tā adresātiem, un uzsver to, ka dalībvalstu programmas, ar kurām veicina un piedāvā prakses iespējas, var saņemt finansiālu atbalstu no Eiropas fondiem;

Jauna vide nodarbinātībai

30. uzsver, ka Eiropai ir jārada MVU draudzīga vide, cita starpā jānodrošina labākie finanšu un juridiskie apstākļi jaunizveidotiem uzņēmumiem, jo 2012. gadā MVU veidoja kopumā 66,5 % no visām Eiropas darbvietām ⁽¹⁾;
31. atkārtoti norāda, ka ir jānodrošina plaša un vienkārša interneta lietošanas apmācība un pieejamība, kā arī tiešsaistes informācijas un digitālo prasmju pieejamība; saskaņā ar digitālās programmas mērķiem aicina dalībvalstis veicināt un atvieglināt jauniešiem paredzētu pakalpojumu un izglītības iespēju digitalizāciju, lai dotu viņiem iespēju strādāt digitālajā jomā;
32. norāda uz jaunāko tendenci, ka uzņēmumi pārceļ atpakaļ uz Eiropu ražošanu un pakalpojumu sniegšanu, un uz iespējām, ko tas sniedz darbvietu radīšanai, īpaši jauniešiem; uzskata, ka ES tautsaimniecībām ir unikāla iespēja šo tendenci par darbvietu atgriešanos paātrināt;
33. uzstāj, ka ir jāatjaunina Eiropas rūpniecība, pamatojoties uz tādu visaptverošu stratēģiju un tās īstenošanu, saskaņā ar kuru tiks veicināta un sekmēta izaugsmei labvēlīga politika un jaunu darbvietu izveide;
34. mudina dalībvalstis jauniešu nodarbinātības politiku sasaistīt ar kvalitātiem un ilgtspējīgiem darba līgumiem, lai risinātu aizvien pieaugošo strukturālo nestabilitāti un nepietiekamo nodarbinātību;
35. aicina dalībvalstis panākt, ka jaunieši var piekļūt kvalitatīvām darbvietām, kurās ievēro viņu tiesības, tostarp tiesības uz stabilitāti un drošību, veicot darbu, par kuru maksā algu, kas nav zemāka par iztikas minimumu, tiesības uz sociālo aizsardzību un ļauj viņiem dzīvot cieņpilnu un patstāvīgu dzīvi, un lai tādējādi aizsargātu strādājošos jauniešus no diskriminācijas un ekspluatācijas;
36. uzskata, ka jaunie uzņēmēji un MVU, kuri ir orientēti uz izaugsmi, palīdz sekmēt inovācijas un darbvietu radīšanu;
37. uzskata, ka uzņēmumi radīs jaunas darbvietas un pieņems darbā aizvien vairāk cilvēku tikai tad, ja ekonomikas vide mudina izaugsmi un ja uzņēmumi var paļauties uz kvalificētu darbaspēku;
38. mudina Komisiju un dalībvalstis darbā ar jaunatni un nodarbinātības jomā izmantot pieeju, kuras pamatā būtu tiesību ievērošana; uzsver, ka jo īpaši krīzes laikā nedrīkst pieļaut jauniešiem pieejamu darbvietu kvalitātes samazināšanos un ka darba pamatstandartiem, kā arī citiem ar darba kvalitāti saistītiem standartiem, piemēram, darba laikam, sociālajai drošībai, arodveselībai un darba drošībai, jābūt galvenajiem aspektiem jebkādos īstenotajos pasākumos; uzsver, ka ir jāizbeidz diskriminācija vecuma dēļ;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/files/supporting-documents/2013/annual-report-smes-2013_en.pdf report

Ceturtdiena, 2014. gada 17. jūlija

39. uzsver, cik būtiski ir atzīt un respektēt dažādās sociālās un ekonomiskās sistēma, kas pastāv dalībvalstīs;
40. aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt un veicināt mobilitātes mehānismus, jo īpaši EURES, kas atvieglo darba meklēšanu citās dalībvalstīs;
41. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot valsts nodarbinātības dienestus (VND), lai līdzsvarotu brīvo darbvietu un kvalifikāciju piedāvājumu un pieprasījumu starp dalībvalstīm;
42. aicina Eiropas Komisiju atbalstīt iniciatīvas, kā arī citus veidus sadarbībai ar privāto sektoru, risinot ar jauniešu bezdarbu saistītus jautājumus;
43. aicina Eiropas Komisiju uzņemties vadību iniciatīvai par Eiropas reindustrializāciju, sekmējot rūpniecisku konkurētspēju, kas uzņēmumiem nerada pārmērīgu normatīvo slogu, un veicinot darbvietu radīšanu, risinot bezdarba problēmu un paplašinot iespējas jauniešiem sākt uzņēmējdarbību vai atrast darbu;
44. iesaka Eiropas Komisijai, kad tā nākotnē vērtēs attiecīgas ESF shēmas jauniešu nodarbinātības jomā, neskatīties tikai uz izmaksām un dalībnieku skaitu, bet ņemt vērā arī jauniešu darba tirgus ietekmi reālā izteiksmē ilgtermiņā un dot priekšroku tam, lai saprastu, kā un kāpēc darbības ir veiksmīgas;
45. aicina dalībvalstis, cīnoties ar bezdarbu, novērst nevajadzīgus administratīvos šķēršļus un birokrātiju attiecībā uz pašnodarbinātajiem, mikrouzņēmumiem un MVU, ieviest izdevīgu nodokļu politiku, radīt labvēlīgāku gaisotni privātiem ieguldījumiem un pievērsties jautājumiem saistībā ar nesamērīgi bargiem tiesību aktiem maksātspējas jomā; MVU veido lielu daļu no Eiropas ekonomikas, un to nozīme var būt izšķiroša, nodrošinot strauju un ilgtspējīgu atlabšanu pēc ekonomikas krīzes un radot darbvietas, tostarp jauniešiem;
46. aicina dalībvalstis visos līmeņos uzlabot sadarbību starp uzņēmējdarbības un izglītības nozarēm ar mērķi labāk piemērot mācību programmas darba tirgus prasībām;
47. uzsver, ka Eiropas ekonomikai ir vajadzīgi centieni, lai palielinātu, nevis ierobežotu darbaspēka brīvu pārvietošanos un mobilitāti ES, un aicina dalībvalstis nodrošināt visu pilsoņu un darba ņēmēju pārvietošanās brīvību nolūkā izveidot īstenu Savienības darba tirgu, novērst sastrēgumus un atļaut ES darba ņēmējiem pārvietoties uz teritorijām, kurās ir pieprasījums pēc viņu prasmēm; uzsver, ka pārvietošanās brīvība ir viena no pamattiesībām; turklāt uzsver, ka jauniešiem ir jābūt iespējai piekļūt nodarbinātībai savās kopienās;
48. aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību augstajam jauniešu bezdarba līmenim mazāk aizsargātās grupās, prioritārā kārtā pievērsties iekļūšanai un integrācijai darba tirgū un darba iegūšanas un integrācijas politikas saskaņošanai, jo nodarbinātība ir integrācijas panākumu atslēga;
49. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāievēro jauniešu ar invaliditāti īpašās vajadzības, sniedzot viņiem atbilstīgus instrumentus un atbalsta pakalpojumus, lai radītu līdztiesīgu vidi un aktīvi palielinātu jauniešu ar invaliditāti iespējas iesaistīties darba tirgū, izglītībā un apmācībā;
50. uzsver, cik būtiski ir orientēties uz uzņēmējdarbības stimulēšanu, jo īpaši jauniešu un skolu absolventu vidū, veicinot skolu beidzēju stažēšanos un darbošanos mazos uzņēmumos un mikrouzņēmumos, lai uzlabotu jauniešu pieredzi uzņēmējdarbībā un palielinātu izpratni par priekšrocībām un iespējām dibināt savu uzņēmumu;
51. uzsver, ka, ņemot vērā krīzes ietekmi uz jauniešiem, dalībvalstīm ir jāuzņemas lielākas saistības un jāveic labāka uzraudzība, lai uzlabotu jauniešu stāvokli; šajā kontekstā aicina dalībvalstis jauniešu bezdarba jautājumam pievērsties nākamajā EPSCO Padomes neoficiālajā sanāksmē, kas paredzēta 2014. gada 17. un 18. jūlijā Milānā, un paziņojumu vietā nākt klajā ar rīcību un politiku;

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai un Padomei.
-